

حسین هوزنی مولویان و
رهبری له پیشخستنی لصونه ری و تاری کور دی را

کریم مصطفی شارهزا

بم جوره ده بینین حوزنی موکریانی به همه مروبه هر ره و هو
داهیننانه و خزمتی نه توه که خوی کرد و هو ناوی نه مری له سر
بروپه ری میز و وی کور ددا به گهشی تزار کراوه و هر به گهشی و
نم پیش دعمنیته و .

ئىمە لە بەر ماوه كەممى لە ناوحۇزنى نىشتمان پەروەر و مېز وو
نۇوس و رۇۋىنۇسەگەر و ووتار نۇوس و شاعىر و چىرىزك نۇوس و
نەختكار و مۇرەھەلەكەن و خۇش نۇوس و وىنەگر، تەنها لە حۆزنى
بۇزۇنامەگەر و ووتار نۇوسى بەھەدار و دەمۇرى لە پىشخىستى ھونەرى
و ووتار نۇوسىنى كوردى دا دەمدۈين، بەلام جارى ئەگەر بە كەرتىش
بىي، با چاۋىك بە ڙياننامەي گەشى دا بخىشىن، تاكوبىزانىن كى
بۇوه؟ چۈن بىي گەيوبوو لە بوارى بۇزۇنامەگەرى دا كوردى دا
ئىم، كەرددۇو

حوزتی موکریانی کی بود؟

حوزه موقریانی ناوی ته اوی سید حسین کوری سید عبدالله تیفی کوری شیخ نیمساعیلی کوری شیخ عباسی کوری شیخ له تیفی خزانی یهو، ناویانگ همنده رانی [حوزه] [وناویانگ] له که دستان [داماه] [خدوک] [بینهون] بود.^(۱)

لە سالى١٨٩٣ دا لە شارى سابلاغ (مهاباد) لە دايىك بۇوە
ھەر لە مندالى يەوه بلىمەتى وزىزەتكىلى بى دى كراوو سەوداى كورد
پەرورىسى بۇوە.^(٣) لە تەمنىنى ١٢ سالى دا كەس و كارى خۇرى و
مهابادى بىمچى ھېشتو و بۇوى كردۇتە مەراغە تەورىز و بەریشان و
١٢ سالىش بە بىرگى ئەفغانى يەوه ھەممۇ كوردستان گەڭراوە بۇ
كۆك دەنەوە توپمار كىردىن، مىئى ورى كورد.

حوزه خویندنی سده تا به لای باوکی و خاله کانی وله
قوتابخانه سده تا به یه که می (مهاباد) و هرگز بروم، وک همندی
سرچاوه له باسی زیانی دادن : چند سالیکش له پروپیا و
نمسمبول خویندویه تی و به چاکی زمانه کانی کوردی و عمره بی و
فارسی و نه فغانی و تورکی و دروسی و هیندی فیر بروم، کمیکش
سری له زمانی فرهنگی و تینگلیزی دمرچوروه.
(۴)

پیشه کی :
کاتیک له میز ووی مروفایه تی دا، له که سیتی ای
مروفی بلیمهت وبه هر مدارو داهینه رده کولنیه وو، ده بین زور به یان
داهینه نیان بیان له لایه نیک له لایه نه کانی ژیان دا بوروه. کم وابووه
یه کیک به هرمه لیک بواری زانستی و خزمه تگوزانی
نه ته و کهی دا بوروی و، توان او زانیاری یه کی فراوانی ثیانیکلوبیدیابی
بوروی و، له هممو بواری کی ژیان دا داهینه ای و مدهست هینایی.
نه گه ربمانه و نمودن یه کی له جوزی دوووم له میز ووی کور ردا
ده سینیشان بکمین، ثوا به بین دوو دلی ده توانین له ناو کورده
داهینه رو خزمه تگوزاره کان دا دهست له سه روزنی موکریانی
دابنین، چونکه ژیانی پر شکوی دا پناسه ای کوسمه له که سیتی
به هر مدارو داهینه ری هنگرتوره.

نه گه را پدری میز ووی نه توهی کورد هه لبده ینه ووله میز وو
نووسه پشنه نگه کانی بگهربن، دهینین حوزنی موکریانی میز وو
بنو رسنکی خامه ره نگینی پشنه نگه وی کم کم بورو له کوردادا
منه ووی، کوردی به زمان، نتموده، خوی نو رسنسته و.

نه گه ر میز ووی پژنامه گه لی کورديشمان بخونینه و،
بیگومان ناوی حوزنی ووک هستیره بی کی گهش له ناسمانی نهم
هونهه گرنگه دا برچاوده که ووی و، به و تاره سیاسی و کومه لا یه تی و
زانیاری و ثده بی به کانی میشکی بوله کانی نه ته ووکه کی پوشن
کردونته وو.

نه گر له هونه مری و مرگیزان و، و مرگیزان بوسه رزمانی کور دی به و بدلوین دیسان ناوی حوزنی به دره و شاهینی له ئاسوی ئامسانی ئموهونه رهدا دهین و نه گر له ئهدبی کور دیسان کوئی بمهه، ده بین خاله حوزنی چیرولک نووسیکی سرمه شق دا هر و شاعیریکی نیشتمان پهروهه بوروه، نه گر ناوی خوش نووس و موره ملکمن و نمختکار و نینه گری کورد هات، ئموا دیسان حوزنی له ناویان دا له بیزی پیشه و هی ئموهونه کارانه دادمه وستی و، خوئه گهرباسی نیشتمان پهروهه بی کورد کرا، ئموا حوزنی نیشتمان پهروهه بیکی هره دلسوزی کورد بوروه.

کوْمَه لَا يَهْتَى

مايه‌ي مانه‌وهی له ناودل و ویجدانی پوله‌کانی نهنهوهی کوردونا همتایه له گه‌لی دا دهژین.

نهوهی به وردی سرنج بدانه نووسینانه حوزنی له
روزنامه‌گوفاره کوردی به کانی سردمی خوی دا دهینووسین، بُوی
درودکهونی که زوربه‌ی نووسینه کانی په یوهندی بان بعزمیانی
روزنه‌ی خملکه کوهه بوروو، وک روزنامه نووسینک دوری خوی
دیو، زورلیکوئیه ووهی به نزخی کومه‌لایه‌تی و ئابوری و میزدی و
نه‌دهب و هونه‌ری هه بوروو به شیوه‌یه کی زانتستیانه بونیان چووه و
چاره‌سمری کردون.^(۸)

خونه‌ری به‌پریز، دوای نهوده که (حوزنی موکریانی) ت ناسی و
له به‌هرموزیره کی و هونه‌رمه‌ندی گهیشی وزانیت دهستنیکی بالای
بووه له هونه‌ری ووتارنووسین دا دهبا لیرمودا بزانین ووتار چی به؟
چهند جوری ههیه؟ تایبه‌تمه‌ندی به سهره کی به کانی ووتار نووسین
چین؟ کهی ووتار له ثهدب و روزنامه‌ی کوردی دا سری هملداره؟
حوزنی و هونه‌ری ووتار نووسین چون هملدنه سه‌نگینین؟ دوای
نهمانه‌ش باهه‌ندی نموونه‌ی سرکه‌وتوروی ووتاره‌کانی حوزنی له
گوفاری زاری کرمانجی دا همله‌نگینین و شی‌یان بکه‌ینه‌وه تاکر
بزانین تاچ راده‌یه که هدل و مررجی ووتاری سرکه‌وتورویان لئی دینه
دی و دموری حوزنی چی بووه له پیشخستنی هونه‌ری ووتاری
کوردي؟

زور کەس پیناسەی و تار «المقال» بان کردوو، هەمە دەلی :
 «وتار جۆرە نۇرسىتىنەك، زور لىتكۈلىنەمۇ قول بۇونۇو بەناورەگە و
 پىشەكانى دا ناوىت وبەشىۋەبەكى سۈرك و ئاسان پېشكەش بە
 خەندىن دەك تىت»^(٩)

له فرهنگی لاروسی فدرنسایی داله باره‌ی و تارمه‌ه نممه هاتو و مودلین: - «وتار به وجوره نووسینانه مدلین که خاوونه کانیان به قولی لیان ناکرشنده، یاخسود به تماوی بابه تکه‌یان چاره سر ناکهن. وشمی و تاریش به مانای «همولدان و شاره‌زایی پیدا کردن» باخود به مانای تاق، ک دنه‌وه که، سه‌ره‌تام، دست». (۱۰)

له هندی سرچاوه دیکمش دادلی: همه لمو رایه دایه، که
و تار جو ره داریشتنیکی سو وک و نیسانه و چاره سمری بابه تیک یان
بی روزگه یک ده کات و، به زوری له سر لاده رهی رژن تامه یا گوفار
پیشکه شد دکری». ^(۱۱) که چی کاتیک که له ثیانایکلوبیدیا
بریتانی دا سپیری وشمی و تار ده کرت، بم جو رهی خوارمه به ر

حوزه‌ی هم‌وچهشنه زانیاری بهمک مدعوا، له میز وو،
تمدعب، روژنامه‌گهربی، موره‌هلهکمنی و وینه‌گری و خوش نووسی و
کلیشه‌ی وینه هلهکندن لهدار بیوگفار و روژنامه‌هونه‌ردی و هرگیزان
له زمانه. سانه بدهه به کوره‌دی، بهم دهار بیووه.
^(۵)

حوزه‌ی گلستان بر همی ثمه‌ی و میز و میز دانامو چاپ
کرد و تاخیز لهیان دا بوده، له نیوانی سالانی (۱۹۲۵) -
۱۹۴۷) همزده کتبیسی چاپ کرد و زور به یان میز و میز
کوردن و گله‌ی بر همی دیکه‌یشی به دست نووسی ماونته و
چاوه روانه، چاپ کردن و بلاؤ کردن وون.

له ناو کوردا دا به کمین که مس بورو چاپخانه‌ی بوخزمتی زمان و
میز و ووئده‌ی کوردی دامهزاراندووه، له سالی ۱۹۱۵ دا له شاری
(حالمب) بی وولانی شامي داناومله دوايی دا له سالی ۱۹۲۵ دا
گواستوویه‌تی یمهو بوکوردستانی عیراق وله شاری رمواندزی
دانادووه، له سالانی [۱۹۲۶ - ۱۹۳۲] [ادا گوفاری [زاری کرمانجی]]
بی چاپ کردومو، له مواده‌یدا ۲۴، ژماره‌ی لئی بلاوکردن‌تومو،
له سالانی [۱۹۳۵ - ۱۹۳۶] [ادا ۱۱] ژماره‌ی له گوفاری (روناسکی)
به هاوکاری کردن له گەل خوالى خوش بورو [شیت مسنه‌فا] له
شاری هولیز بلاوکردن‌تومو، له سالانی [۱۹۴۳ - ۱۹۴۷] [ادا گوفارو
رۇۋىسامەی [دەنگى گىتى ى تازە] ^(۱) به هاوکاری کردن له گەل
محمد مدد بابان و پارىزەر فائیق توفيق ووهبى له بەغدا مدربچواندو
گەلیك ووتارى میز و وعى و كۈمەلاپتى و دەقى نەدەبى فۆلكلۇرى
کوردى يو شىعى شا: يە ناودارەكانم، كوردى بلاودە كرددوه.

حوزنی دوای خزه. همچنانکه زوری میز و ورود روزنامه گهری و
نهدب و روشنبیری کوردی له روزی ۲۰ تیولولی سالی
۱۹۴۷ دا له شاری به غدا کوچی دوایی کرد و موته رمه که براوه و تهوه
بوشاری همولیری دیرین و لهوری له گورستانی نیمام محمد
نیز راومو، له ماوی زیانی دازنیکی هیناوه، به لام هیچ مندانیکی
لئی نهبو ومو، له جیاتی مندانل بدرهم میتکی زور به نرخی چاپ کراوو
چاپ نه کراوی لمباش، به جیماره.

نهو خزمه‌تهی میز و نووسی گموردی کورد، حوزنی موکریانی بو
کوردو کوردستانی کردوه، نمک تنهاله باره‌ی نووسینه‌وهی
بهشیکی میز ووی کورد به لکووله باره‌ی روزنامه نووسی و دانانی
چاپخانه‌ی کوردی له کوردستان، به هیچ جوزیک به چهند
لایه‌یمیک یا به تاکه بایتیک و نووصریک مافی راسته‌قینه‌ی هن
نادری و^(۷) گلنی برهمی به نرخی بوداناوین و خزمه‌تیکی
گموردی نه‌دهه کردوه، نمک کردوه به کملکانه‌ی برونه‌ته

چاوده کمیت و دلیل:

«وتار جوزه دارشته که له دریزی دام ناوه‌ندی بیو چاره سه‌ری
بابه‌نیکی دیاری کراوه‌کات و پهله و پهنه بوبابه‌تی ترناهاویت و
دوو جوزه وتار همه‌یه، وتاری روزنامه‌یی که گرنگی به سه‌رتاپای
بابه‌تکه که دهدات و، وتاری (نمده‌بی) یش به زوری گرنگی به نرخ و
به‌های بابه‌تکه که دددا»^(۱۳)

له سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ش دا بدم جوزه پی‌نامه‌ی و تار کراوه‌و
ده‌گو‌تری: «وتار جوزه‌نیکه له جوزه کانی نده‌بی په‌خشان وله
بابه‌نیک یا بی‌رینکی دیاری کراوه‌و دمدوی و نووسه‌ره که‌ی به شیوه
نووسینه که‌ی خوی لجه‌ند لاهه‌یدک دا دمری ده‌بری و که‌سینی ی
خوی پیوه دیاره».^(۱۴)

هرچه‌ند دانانی همل و مدرج بوقات نووسین کارنیکی گرانه،
چونکه هدر نووسه‌ره له نووسین داشیوه‌ی نووسینی خوی همه‌یه،
بلام له گمل نهوش دا پسپورانسی ثو هونسره هندي
تایه‌تمه‌ندی بان بوداناهه وه کو‌ئمانه‌ی خواره‌وه: -

۱ - وتار به‌شیوه‌یه کی گشتی ته‌نیا یه‌ک بابه‌ت ده‌گریته خزویه کنی
بابه‌تی تیدا ره‌چاوه‌کریت.

۲ - نابی زور دریزی و ده‌بی نووسه‌ر ووش‌هورسته کانی وی‌رو ویز
چونه‌کانی هم‌سووی له پی‌ناوی ده‌بری‌ینی بی‌رکه‌ی بنه‌هتی
ووتاره‌که‌ی به‌کاری‌ینی.

۳ - پی‌ویسته له کانی خوینده‌وه ووتار، خوینه‌ر هه‌ست به که‌سینی
نووسه‌ر بکات و وايزانی له هم‌موو ده‌بری‌ین و بی‌رکه‌یه کی دا نووسه‌ر
له‌لای دانیشتووه و پنه‌ی ده‌دوی.^(۱۵)

۴ - وتاری چاک پیشه‌کی دریزی ناییت.

۵ - پی‌ویسته به‌ره نووسینی وتار نه‌خشنه و بـه‌نامه‌یکی دیاری کراوه‌ی
هم‌بی، تاکو ووتاره که نه‌بیته ته‌نها قسمی رووت ووش‌هه‌ریز کردن.^(۱۶)

۶ - ناوی‌شانی وتار ده‌ورتکی گرنگی هی‌سووا باشه ناوه‌ر وکی
بابه‌تی و تاره که بنوینی و به‌چاکی سه‌رنجی خوینه‌ر یا گونگر
رابکشی.

۷ - له وتاری نده‌بی دا پی‌ویسته نووسه‌ر گرنگی به ره‌گذی سوژو
نه‌ندیش‌هه‌وینه و موسیقای وش‌هه و ده‌بری‌ینه کانی بـات و خوینه‌ر
هه‌ستیان بـی بـکات.^(۱۷)

پوخته‌ی مه‌ستمان، له نووسین و هینانه‌وهی ئم مدرج و
تایه‌تمه‌ندی بانه‌ی وتار نه‌وهیه، کاتیک نووسه‌ر و تاریک ده‌نووسی،
ده‌بی بـانی که پارچه په‌خشانیکی جوان ولووس و بـی گری
ده‌نووسی، ده‌بی بـانی که هونسره‌ی وتار نووسینش وه کو‌هونری

هونسری وتار نووسین له نده‌بی ره‌زه‌لاتی دا نوی‌یه، له
ره‌زه‌شاواوه و درگیراوه، له سه‌ده‌ی شازده‌هم داله سه‌ده‌ستی
نووسه‌ری پیشنه‌نگه می‌شیل مونسانی (۱۵۳۳ - ۱۵۹۳) ی
فه‌ره‌نسائی و، فره‌نسیس بیکون (۱۵۶۱ - ۱۶۲۸) ی ٹینگلیز
درrost بووه.^(۱۸) مونسانی له سالی ۱۵۸۰ دا بـه که‌مین وتاری و
جوانترین وتاری بلاوکر ده‌موله دوايی دا بـه مسوبه ره‌زه‌شاواادا
بـلاوی‌سووه و پیشکه‌وت و بـی‌وجنی به‌جنی کردنی پی‌ویستی به کانی
ژیانی هاوجه‌رخ، گوفاره ره‌زه‌نامه کان ده‌ورتکی سه‌ره‌کی بان له
گه‌شمه‌کردن و پیشکه‌وتی دا گیرا.^(۱۹)

هندي نووسه‌ر له‌رایه‌دان که وتار دوو جوزه سه‌ره‌کی همه‌یه:
وتاری نده‌بی ووتاری ره‌زه‌نامه‌ی نووسی و، دلین: وتاری نده‌بی
پـتر له گوفاردا بلاوکه‌کریته‌وهو، وتاری ره‌زه‌نامه نووسیش له
ره‌زه‌نامه‌دا جـی خـوی دـهـگـرـیـهـوـهـوـ، وتـارـیـ نـدـهـبـیـ هـونـهـرـنـیـکـیـ
خـودـبـیـ یـهـ، کـهـجـیـ وـتـارـیـ رـهـزـهـنـامـهـنـوـسـیـ هـونـهـرـنـیـکـیـ کـومـهـلـایـهـتـیـ یـهـ
یـهـکـهـمـیـانـ ژـاـوـنـهـیـ نـو~سـهـرـو~هـ، دـو~هـمـی~شـی~ان~ ژـاـوـنـهـیـ کـومـهـلـهـ، نـدـهـبـیـ
پـترـ پـشـتـ بهـ نـدـیـشـهـ دـهـبـهـسـتـ وـ رـهـزـهـنـامـهـنـو~سـیـ پـتـرـ؟ـ باـوـهـو~گـلـنـیـ جـوـزـیـ
هـهـبـهـ وـهـکـوـوـتـارـیـ سـیـاسـیـ وـوـتـارـیـ کـومـهـلـایـهـتـیـ وـوـتـارـیـ زـانـسـتـیـ وـ
وـوـتـارـیـ نـدـهـبـیـ رـهـزـهـنـامـهـبـیـ وـهـرـجـوـهـشـیـانـ تـایـهـتـمـهـنـدـیـیـ
خـوـیـانـ هـهـیـهـ.ـ وـتـارـیـ سـیـاسـیـ وـکـومـهـلـایـهـتـیـ پـتـرـ پـیـوـسـتـیـ بـانـ بهـچـارـهـ
سـهـرـکـرـدـنـیـ خـیـراـ هـهـبـهـ وـهـمـوـهـنـدـیـیـ بـانـ بهـ ژـیـانـیـ رـهـزـانـهـیـ خـهـلـکـهـوـهـ
هـهـبـهـ، وـتـارـیـ زـانـسـتـیـ وـنـدـهـبـیـشـ پـیـوـسـتـیـ بـانـ بهـ چـارـهـ سـهـرـکـرـدـنـیـکـیـ
لهـ سـهـرـخـوـهـیـهـ.

هندي لـهـ رـهـزـهـنـامـهـ نـو~س~ان~ دـلـين~: وـتـارـگـهـلـیـکـ جـوـزـیـ هـهـیـهـ،
لهـوـانـهـ وـتـارـیـ نـدـهـبـیـ وـوـتـارـیـ سـیـاسـیـ وـوـتـارـیـ کـومـهـلـایـهـتـیـ

موکریانى بە تايىەتى دەرىپىرىن.
حوزنى موکریانى و هونەرى و تار نووسىن :

ئىمە لە كاتىك دا كە سەرنجىچى دەدەنە و تارەكانى حوزنى موکریانى بە تايىەتى لە گۇفارى زارى كرمانجى [١٩٢٦-١٩٣٢] و، ئاپرىكىش لە و تارەكانى رۈذىنامە گۇفارە كوردى بە كانى پىش نە دەدەنەمۇر، لە ھەل مەرچە كانى و تارى سەركەتووش ورد دەبىنە، ھەست دەكەين حوزنى دەورىتكى باشى لە پىشخىشتى ھونەرى و تارى كوردى بۇرۇ. چونكە كەم وا ھەيدە ھەل و مەرجى و تارى چاك لە ناوار رۈذىنامە گۇفارە كانى سەرتاي سەردىمى رۈذىنامە نووسىي كوردى بەدى بىكى.

لە كاتىك دا كە سەرنجىچى دەدەنە سەر و تارى ژمارە (١) ي رۈذىنامە كوردستان كە لە [١٨٩٨] نىسانى ٢٢ دا دەرچۈرۈپ سەرتاڭى بەم جۇرە دەست بىن دەكتات و دەلىن : «صەد ھەزار شوکر و ھەمدۇنەنداز خودى ئەعالاھە ئەسلام خەلق كەن و ئاتىنا علم و مەعىرىفە ئېرە هوش وزىكا دامە...» ھەست دەكەين و تارىتكى تابلىرى كزو لاوازىپتەر بە دووان (خوتىبە) ي مەلايان دەچى و ھەگلى مەرجى و تارى لى نايەتە دى، بەلام لى ئى ناگىرىنى چونكە يەكمىن تاقى كردنەوە يە لە مىز و وى رۈذىنامە نووسىي كوردى دا.

دواي ئەمە كاتىك چاوبە لەپەرەكانى رۈذىنامە كانى [رۈزى كورد - ئەستەمبول ١٩١٣] و [تىكىچىيەنى راستى - بەغدا ١٩١٨] و [بانگى كوردستان - سليمانى ١٩٢٢] و گۇفارى [دياري كوردستان - بەغدا ١٩٢٥] دا دەخشىنىن، كە ھەموۋىيان لە پىش گۇفارى (زارى كرمانجى) دەرچۈرۈن، ھەست دەكەين و تارەكانىان ھەرچەندە پىشكەوتىيان بە خۇيانە و دىبۈ، بەلام ھېشتا بىن نە گەيشتۇون و ھەندى ھەل و مەرجى و تارى رۈذىنامە بىان ھەر پىسىتە. بەلام ھېچ كامىكىيان لەوانە وەك (زارى كرمانجى) ي حوزنى پىشكەوتى بەخۇيە و نەدىبۈ، ئاشكرايسە كە نووسىرى زۇرىيە ھەرە زۇرى و تارەكانى ھەر (حوزنى) خۇي بۇرۇ.

ئەئەر لەپەرە ژمارە كانى زارى كرمانجى ھەلبەنە، چاومان بە گەلەتكە و تارى سىاسى و كۆمەلایەتى و ئەدبىي و زانستىي حوزنى دەكەوىي، ھەست دەكەين چەندە لە و تارى سىاسى سەركەتوو، ئەونەدەش لە و تارى زانستى و كۆمەلایەتى و رۇشنبىرىي گشى دا بە دەستەلات و خامە زەنگىن بۇرۇ.

لە وانە بە ھەندى كەس، زۇر بەكار ھەنئانى و شەي بىانى لە و تارى

شىعر وايە، ھەست و سۆز و ئەندىشەي و ردى بىن دەرى بە تايىەتى لە و تارى ئەدبى دا.

كاتىك و تار نووسە كوردى كان ئەم ھونەرىيان دەست داوهتى، ھەم سۇرە مەرج و تايىەتەندىيەكى و تارى سەركەتوو يان بۇ بەكار نەھىنە، بەلام لە دەۋايىسى دا لە گەل پىشكەوتى بۇ ۋەنامە نووسىي كوردى ئەم ھونەرىشىان پىشكەوتىو و توانبويانە ھەم سۇرە تايىەتەندىي بەكى و تارى سەركەتوو ئىدا بەھىنەدى و، و تار رو سە پىشەنگە كانى كوردى دەورىتكى دىبارو كارىگەريان ئىدا بىنيو.

كە ئەدب و رۈذىنامە نووسى كوردى دا سەرى ھەلداوه؟

و تار لە ئەدبى كوردى دا ھونەرىتكى نۇرىسىمۇ، لە گەل سەرەلدىانى رۈذىنامە نووسىي كوردى دا لە دايىك بۇرۇ، دەتوانىن [١٨٩٨] كە رۈزى دەرچۈرۈنى يە كەم ژمارەي بۇ رۈذ نامەي (كوردستان) لە قاھىرە، بە رۈزى لە دايىك بۇونى و تار لە ئەدبى كوردى دا دابىنىيەن چونكە لە وە بەر كوردى ئەم ھونەرىي نەبۇرۇ، بەلگۇ ھونەرىي نامە نووسىن دەوانان (خوتىبە) ي بۇرۇ. ئەوانەش ناتوانى جىيى و تار بىگىنە و دەورى ئەۋىيىن چونكە نامە و خوتىبە بۇچەندە كەسيكى دىبارى كراوەن سۈرەن و دەخۇيىنە و دەخۇيىنە و كەچى و تار لە رۈذىنامە گۇفاردا بىلە كەرىيە و جەماۋەتكى زۇرۇ زەمەندە بەخۇيىتەوە.

ھەندى نووسەرى كوردى، دەورى رۈذىنامە نووسى لە گەشە كردىن بەخشانى كوردى و پىشكەوتى دا دەر دەبىن، ھەم سۇرە چەشە كانى ئەدبى بەخشانى وەك (چىرۇك، شانۇنامە، و تار، دووان...) دەبەنەوە سەرەلە ئەلتىن گۈنگى خۇرى رۈذىنامەي كوردى و دەلىن : «سەردىمى رۈذىنامە، سەردىمى بەخشانە» (٢١) ئەمەش راوبۇچۈرۈتكى راست و تەواوە، چونكە تاڭ سەرەلدىانى رۈذىنامەي كوردى، ھەر شىعر پتەلە مەيدانى ئەدبى نەتەۋىيمان دا خۇى دەنواندۇ بەخشان ھونەرىتكى دەگەمن بۇرۇ.

خوالى خۇش بۇ عەلەنە دەنەنەن سەجادى لە كىتىبە كەي [دەقە كانى ئەدبى كوردى] دا، زاراوهى [بەخشانى رۈزى نامە] ي لە جىاتى و تار) بە كار ھەنئاوه (٢٢) كەچى بەخشانى رۈذىنامە گەللى ھونەرى بەخشانى وەك (و تار و بېرىزىز تاج، تۇرۇزىز «المحاور»، چىرۇك، بېرى راگۇزارى «الخطاطة»، ھەوال (الخبر) دەگەنە.

ئىمە لەناۋى ئەم سۇرە ھونەرىي بەخشانى رۈذىنامە، تەنبا (وتار) مان ھەلبىز اردووو، دەمانە ونى لى ئى بىكۈلېنە و شۇنى دىبارى لە ئەدب و رۈذىنامە نووسىي كوردى بەگىشتى و لە لاي حوزنى

کوہ لابہتی

بی که رسته‌هی بوبویون تاکوهه شیوه‌یه کی جوان و هونه‌یی،
گوفاری «زاری کرمانجی» و پژوهش‌نامه «زیان» دهربچوین،
هدروکیان خاوه‌نی زوربه‌ی و تارو نووسینه کانی ناوگوفارو
پژوهش‌نامه کانیان بوبو، له باره‌ی حوزنی بهو کهس وله (همیلتون) ای
نهندازیار و نووسدری کتیبه [ریگاید] به کوردستان دا باسی زاری
کرمانجی و خاوه‌نی که ناکات و بهم چمند دیره‌ی هامیلتون نیگاری پر
مانای همسوژیانی روزنامه نووسی کوردی کیشاوه و دهله : -
«موکریانی خوی به تنها و تاره کانی گوفاره که دهنوسی، خوی
به تنها و نه کانی ده کیشان، خوی به تنها له چایه دهان و ئنجا
دهشی پیچانه، ثمه بخوی نمونه‌یه کی بی هاوتایه له سربرووی
همسوژه‌مین». ^(۲۶) ثمه شه و ده گه بینی که ثودمه کادیری
روزنامه‌نووس دگمه‌ن بوبو. بوبه حوزنی زوربه‌ی و تاره کانی به
پیشووسی خوی برون و جگه له ناوی خوی و نازناواوی حوزنی،
و تاره کانی به ناوی [داماوه] و [خدلوک] و [بیزنه] ^(۲۷) دهنوسین و
گملی جاریش به ثیمزای [س.ح، واته سید حسین گلچ.ح،
واته حسین حوزنی] و [ح.م، واته: حوزنی موکریانی] و [م.ح،
واته: موکریانی حسین یا حوزنی] و [بزنه] که سه‌ی خمریکی
لیکولینه‌وه بدرهم و ووتارو نووسینه کانی حوزنی بزی، پیوسته
تاگاداری ثم نازناوا و رهمنانه‌یه بی.

ثیمه لیبرمدا بیوه تنهها نمودونهی و تاره کانی حوزنی له گوخاری (زاری کرمانجی) و هرده گرین و پهنا نا بهینه بهر نمودونهی و تاره کانی تری له گوخاری (رونایکی) و (دمنگی گیتی نازه) چونکه: -

(۱). زاری کرمه انجی یه کم گوخاری حوزنی بورو له کوردستانی عیراقي دهرچوواندوو، ثه گهر هر پيشکه وتن و سرهکه وتنیکي هونهبری و تاري تيدا بهدي بکهين نهوا همنگاونيکي گموريه له بواري گشهه کردنی روزنامه نووسى ي کوردى، چونكه له سردمييک دا دمرچوروه که تازه یه مخاشان، کوردى که توبيه ته کانو، چورونه پيشمه و هي.

(۲). گوچاری هەلۆستى راست بۇو، «بە ھەمسوو توانا يېكى يەوه پارىزگارى لە ھەمسوو کارو كىردىمۇ يەكى خېرخواي مىللەتى كوردى تىدا بۇنىي كىردو و، لە دىزى ھەمسوو ئەمەنەيە زۇردار و خاراپە كارانە تىكۈشاوە كە خەرىكى زەليل كىردىنە جەماورى كورد بۇون»^(۲۸)

(۳). دوای زاری کرمانجی، روزنامه نووسی کوردی پیشکه و تئیکی هست بی کراوی به خوبی و بینی، له سالی ۱۹۳۲ دا گوخاری هاوار له شام دمرچوو و له سال ۱۹۳۵ دا گوخاری پوناکی له هولیز ده رچوو روزنامه (ژیان) پیشکه ووت له سالی ۱۹۳۹ دا بورووه [ژین] و له همان سالیش دا گوخاری گلاویز له

حری سرجن بکات و، رخنهی لی بگری، بلام نه گهر سرجن
 - ته و تاری روشنامه کانی نه سرد هم، ده بینی هیشتا حوزنی له
 همرو نووسمری نه و نارانه زمانی نووسینی پاک و پوشته رو
 بیشه کانی سوکترن له سر زاران و مانایان ناشکراتر و روونته رو،
 راهوی بیگانه بیان که متربدا بدی ده کری.
 دیباردهی تیکه لاوبوونی وشمی بیگانه له کرتایی سهدهی نوزدهم و
 نیوهی به که می نهم سدههیهش دا، ونه بینی هر به تنیا زمانی کوردی
 گر بینته و به من، به انکوزمانه کانی دیکه شی گرتبووه و ته نانهت زمانی
 عه ربیشی گرتبووه. (۴)

لهم باروهه زانای عەرمبى زان (ئەنسىس مارى كەرمەلى)
 ۱۸۶۶- ۱۹۴۷) لە سالى ۱۹۱۱ دا لە گۇۋارىيىكى عەرمبى كەل
 مىسىز بەناوى (الزهور) دەرمەچۈز نۇرسىپىرى وەللىي درزمانى
 بۇ ئۆزىنامە كانمان، زمانىكە كال و كرج، بۇ ئۆزىنامە كىيان نى يە زمانى
 عەرمبى پەتى و بېمى ھەلە بنووسى، ئەگەر بىتەمۇي بىزانى ئەم
 بۇ ئۆزىنامە بە چ زمانىك دەنۇرسۇن؟ لەخوتت دەپرسى وەللىي: لە
 وانىيە خاونى ئەم و تارانى به تۈركى، يان كوردى، يان ھىندى، يان
 فارسى، ياخود بە عەرمبى عامى بدوى و، لە راستىش دا بەوھەمرو
 زمانانەي نۇرسىپىرىءە (۲۰)

لیزهدا ئەوراستى يەمان بۇ دەرده كەمۆى، كە زمانى وتارنووسىن تا
ئە و سەردەمە يېش و دووا تىرىش لە (رۈژ نامىبى عەرمەبى) يېش دا كىزو
لاواز بۇوه، دىيار ئەوانەي و تاريان نۇوسىيە يان عەرمەبىكى زمان نەزان
بۇون، ياخسۇد كۆرد يان تۈرك . . . بۇون و بە زمانى خۇپان
بىرىيەن كەردىتىمۇولە دوايى دا بەعەرمەبىيەن نۇوسىيە. بۇ يە
عەرمەبى يەكى رەوان دەرنەچىروه. ئەمە لەبارەي زمانى رۈژ نامە
نۇوسى عەرمەبى لە و سەردەمەدا، كەچى (حوزنى مۇكىريانى) دوايى
ماوهىيەكى دوايى ماوهىيەكى كەم لە بلا و كەردىنەوهى نۇوسىنە كەم
كەرمەلى و لە بىستە كان دا، هەست دە كەين و تارەكانى بە زمانىكى
كۆردى رەوان نۇوسىيە و خىزمەت كەردنە كەمەي زمانى كۆردى،
كە لە گەلە لاتى پىشىگى رۈژ نامە كۆردىستانەوە دەستى
بىي كەردووه، ھونەرى و تارنووسىيە كۆردى كەيانلىقە پەلەي كەيىن و
پېشىكەمەتىكى هەست بىي كراو، بەلگەشمان و تارە سەركەم تووهە كانى
گۇفارى (زارى كەرمانجى) يەتى.

له گهل چهند نمودنیه کی و تاری حوزنی له زاري کرمانجی دا:-

حوزنى رۆژنامه نووسى کورد له رەواندز و پیرەمیرد له سليمانى له
بىست و سى يەكان دا تەوشى هەمان دەردى بى وتسارى و

فەقىر وەھەزازانىكى كە لە جەرگى مال و مەندالىان دەردەكەۋىت و
مەيانىدرىتى تاڭوبچە پايتەختان و حقووقى مىللەت موحافەزە
بىكەن، لەبرى موداھەعە حقووق لە بەر نەزانىن و تى نەگىشتن،
بەجايىخانە، كەيف ھەموس، تەن پەرورى و بەھىدىك چىز زەردو
سۇرۇر ئىغفال دەبن، لە سەر كورسى ھەواو دۇشەگى ھېپولار^(۲۳)
دادەنىش، بە قىمى خەبىائى فەرسىو دەخۇن، عادات، ژیان،
ئەخلاق، رەگەز و دەمار و تىرىھى مىللەتى خۇيان لە بىردىچىتۇ.
ئەۋەشىان لە بىرچوتەوە كە بۇ ئىتىخاب كەنلىان لە بەر ئەم و ئەم
دەپارانەوە، ئىستاش بە فاراسىيەرى فينىك و تىاترۇ و عەترە سەر
كورسى دانىشتن ئىشغالى دەكتات و، وادىزانى كە حقووقى
مىللەتىكى وا گۈورە بخانە ئىزىپى ياندۇ مىللەت لە خىانەتى ناگاوا
ئافەرىنى لىنى دەكەن... پىاوى والە نىۋەھەمۇرە مىللەت پەرورۇ،
وەتەن خواهان دا نوخەتىكى بەش لە سەر تەئىخى خۇى
دادەنىت.

ئەم و تارە سىاسى بەي حوزنى دوولەپەرەي گەورەي گۇفارە كەي
گىرتۇتەوە وەردىزىرە لە دېرىنەكى تى گەرمىر پېرىجۇشتىرە،
پارچەيەكى كە مىللەت پەرورىسى و بەناورى رەخنە گەرن و
پەت كەنەھەي كەدار و گۇفتارى نۇنەزىكى كەردىمۇ، رەختە لە
ھەممۇر ئەنۋەن ئەرانەي كوردى گەرىت كە چۈن لە سەردىمى
پاشابەتى و وزارەتى [جەعەفرەعەسەكەرى] دا، بۇھەلبىز اردىان بە
نۇئىمەرى مىللەت لە پەرلەمان رۇويان لە ھەممۇر كەسىك دەنا تاڭو
دەنگىبان پىيىدەن كە بۇوشىن بە نۇئىمەر ھەممۇر بەلەن و وادىيەكى
دا بىرخۇسان بە مىللەت لە بىرخۇسان بىردىمۇ و بەرانبەر بە ماھى
گەلە كەيان پىيىدەنگە بۇون.

كاتىك ھەممۇر و تارە كە دەخۇنېنىمۇ و تاۋىرەكىش لە سەردىمى
نۇوسىنەكەي دەدەنىمۇ كە (سالى ۱۹۲۷)، دەبىنن و تارىتكى
سەرەتلىكىسى سەرەتلىكىسى، نۇوسىر مەرجە كەنلى ھونىرى و تار نۇوسىنى
تىدا بە كارھەنباوه. زۇر بە گەشى ماناي پەتھەمۇشەي جوانى لە
دارىتىنەكى دا بە كارھەنباوه، ھەست و سۆزى نىشتمان پەرورى و
نەتمە پەرسىيمان لەلا دەجۇشىنى.

لەوانەيە ھەندى بەلەن راستە ئەم و تارەي حوزنى لە بارەي
نَاوەرۆكەمە سەرەتلىكىسى، بەلام لە بارەي رۇخسار و شەمە جارى
ماويەتى بىيىكەنچەنەك ھېشتا و شەي بېكەنچەنەزور تىما مواد. لە
وەلام دا دەلىم: لە سەردىمى بلاۋۆرەن دەمۇرى ئەم و تارەدا، مېچ
كەسىك ھەرچەندە زمان زان و خامە بەھىز بوايە، لەم نۇونەيەي
حوزنى تى نەمدەپەرانلىوبە ناچارى ھەروشەي بىانى ئاۋەتى

بەغدا دەرچو و ئەمانە دەوريتىكى بالا يان لە پېشخستى و تارى
كوردى دا ھېبسو، بەلام گۈنگە ئەۋەيە حوزنى لە بىستە كەنەوە
دەوريتىكى بالا لە (زارى كەمانچى) دا گېڭىراوە بۇ پېشخستى
پېشخانى كوردى و ھونىرى و تار نۇوسىن. ئىمەش لە بەر تىشكى ئەم
سەرامەدى و پېشەنگى بەي دا، ھونەرى و تار نۇوسىنى كوردى
ھەلەدە سەنگىنەن و چەند نۇونەيەكى لىنى شى دەكەنەوە، و كەو
ئەمانەي خوارەوە:-

(۱). [زەديب بۇ ھەكىليكى مىللەت] ناوئىشانى و تارىتكى سىاسى
حوزنى بە لە ژمارە (۹) مى سالى (۱) گۇفارى زارى كەمانچى دا بە
ئىمەزى (م.ح) واتە:- مۇكىريانى حوسىن يان مۇكىريانى حوزنى
بلاۋۆرەن دەتە، ھەممۇمەرج و تايىھەنەن دەكەنلىكى و تارى سەركەتوو
لىنى دېتەدىو، بە زمانىتكى لۇرسى ولېك و دەرىپېنېتكى ۋاست و
بۇوان، بابەتى «نۇنىھەرەي مىللەت و مەرچە كەنلى و كارو ئەركە كەنلى
سەرشارى بۇرۇلە كەنلى گەلە كەمە بۇون دەكتامۇمۇ، بەم شىۋىيە
و تارە كەمە دەست بىي دەكتات و سەر ناوئىتكى پېرى بە پېشى ناوئىتكى
بایتە كەمە بۇ دادەنى و دەلى: [زەديب بۇ ھەكىليكى...
مىللەت]^(۲۴)

«وەكىلىتكى كە مۇقىددەراتى نۇمەتىكى لە دەست دابىي، دەبىي
راست و بىي غەش پېساو، تېگەي شەتىروپىت، لە ھەممۇر دەردو
ئىشىكى مىللەت ئاگادار بىت، ژیان و عادات و تەبىعەتى ئەم
مىللەتە بىزانتىت، تاڭوبزى بىكۈشى، چەتىكى كە مىللەت بىيى
ناخوش بىت وزەرەرە و تەن بىت نېبىكا، ئەۋەكەلە دەبىن خاوندى
و بىجدانىتكى پاك، شەفيكى ئازاد تەبىعەتىكى خاونىن و
سەرەبەست بىي.

مىللەتى مەزلىوم بزىيە و كەيل ئىتىخاب دەكا، تاڭوب موحافەزى
حقووقى مىللەت و بۇ منافىع، سەرېلىنىدىي و ئازادىي و تەن
بىكۈشى و مۇقىددەراتى نۇمەت را باگرىت و، نەشريات، تەرقى
مەكتەب، تەحصىل، تېجارت، زراعەت، ھۆگرى و
ئىتىھىصادىي مىللەت بخوازىت.^(۲۵)

كە بە وردى لەم سەرتايەي و تارە كە دەكۈلەنەوە، دەبىنن نۇوسىر
زۇر جەڭگەر سۈزانە و بە گىانىتكى ھاوجەرخانە بە رەگە و پېشەي
بایتە كەمە دا چۈنە خوارەمۇ. ھېرىش دەباتە سەرەتەمۇ جۆزە نۇنەنارەي
مىللەت كە بە دەلسۆزى بۇي تى ساڭۇشىن، بۇزى خۇى مىللەت بۇ
ئەۋەي ھەلبىز اردوون تاڭوب پارىزگارى لە مانى بىكەن و لە دەۋاي ئەم
سەرەتايە پەتھەرپۇون و بۇوانە دەلى:-

«ھېنىدىك لە ھەكىلانەي مىللەتى مەزلىومى كوردان، بە دراوى

کۆمەلایەتی

ئەویش گرفتاری چوار دەردانه، بە مردن نەبىن رزگار نابىن». نووسەر لە وتساره کۆمەلایەتى يە كەىدا باسى دەستە و چىنە كانى مىللەت دەكتات و دلىسوزى بۇ مىللەت و نىشتمان و پاڭ دەستەي هەزاران دەدات كە ئەمە دەستە يەش گرفتارى دەردى هەزارى و دواكەوتىن و چەموسانەو بۇون بۇيە بەچاڭى ناپېزىنە سەرخزمەتى رۇشنىرىمى مىللەت و لە سەرتاسارە كەىدەپروات و دەلىن: - «جا مىللەتىك ئەمە حالى ژيانى بىن، ج ژيانىكى بىن دەلىن؟ چى لە دەست دى بىكەت؟ چۈن دەتوانى بۇ خزمەت كەدىنى مەطبۇوعات و مەعاريف بىكۈشى؟

رۇذنامەي (ژيان) چى كەردىوو كاگۇناھ بارە؟ رۇذنامەي (زارى كەمانجى) يى بەد بەخت بۇچە دەبىن سەر زەنست بىكى، كە نەتوانى لە سالى دا ژمارەيمەك بلاۋىكتەمە؟ ئەگەر گوناھىكى هەش بىتەر ھەن گۇرمۇ كاربەندەستانە.

ئەگەر بەگىزى كوردىش و كومىللەتكانى دىكە مىللەتىكى بەختىمۇر بوايە. گۇرمەكان ئەپارەبەي كە لېرمۇلۇمى بلاۋى دەكەنەوە، لە مەطبۇوعات و مەعاريفيان خەرج دەكردو، لە ھەمۇر شارەكانى كوردىستان دا جەرىدەمە مجەللەھەمۇوكىنىي پەنگاۋ پەنگىان بىن دەپىنا وجود، ئەمە دەلمۇمى دلخوازى كوربىد پەرسەكان نەشرىيات دەكرا».

حوزنى لەم وتساره کۆمەلایەتى رۇشنىرىمى يەدىدا، لەبارى ناھەمۇارى گۇفار و رۇذنامەمەكتىي كوردى بەمە دەدۇيى، زۇر بە ورىيائى بىنچىنىي پېزىشى چاپ و بلاۋىكەنەمەي رۇذنامە گۇفار كەنەنەوەي و سەتا بېشىر مۇشىر مۇدرەخستى ئۇبارە ناھەمۇارى گۇفارى (زارى كەمانجى) رۇذنامەي (ژيان) بۇوە، كە ئەركى دەرچواندىيان لە بەرىيى دەرامەتى و يارىمەتى نەدانى دەولەمەنەدەكان زۇرگەران و لەۋەز بەدەربۇرۇ.

ئەگەر بەوردى سەرنىچ بەدەبنە ئەم وتسارەي حوزنى، و كە نووسىنىكى جوان و زەن و شەركەن توومان دېتە بەرچاۋو، بۇمان دەردىكەوى كە نووسەر رۇذنامە نووسىكى زىنگە و ھوشىار ولى ئاتىر و بۇوە، زانىسيه ٦٠ سال لەمەعوبەرچ بىنوسى و بىكىنى بىنوسى و چۈن بىنوسى؟!

(٣). حوزنى و مەك لە وتسارى سىباسى و كۆمەلایەتى دا سەركەن توورە، لە ورتاي مىز و وىي و گېرەنەوە شىكۈزى بابور دۇرى كوربىش گەلىك دەست بۇشىتۇر بۇوە. بە زنجىز، لە ژمارەكانى زارى كەمانجى دا

حەر كەي بۇشەي كوردى بەقى دەكىد.

بۇنمۇونە با سەرنىچىك بەدەپەنە چەند دېرە نووسىنىكى شاعيرى كەورەنۇئى خەوازى كورد، شىخ نورى شىخ سالىح [١٨٩٦ - ١٩٥٦] كە لە گەل ھۇزراوە كى دا نازدۇوە بۇزازى كەمانجى و لە سەرەتاكەي دا دەلىن: - «جەرىدەي موحتەرمەي زارى كەمانجى كە نە بۇانلىزىتىشارەتكان، و كۆپۈزىكى ضىابەخىش فۇضى عىلەم و غيرفانى بە ساحەي كوردىستان دا بلاۋىكەنەمە پۇوتاڭى ئىتىقىالى [أظہر من شمس] ئىشان بە ئەولادانى كورد داوه». سەرەتاي شىعە كەيشى بەم دېرە دەست بىن دەكتات و دەلىن:

صەبا ئەم دىبارى بەم بۇخاڭى پانى زارى كەمانجە،

لە نورى نا، لە مورى، توحەفە بۇخزمەت سولەيمانە!

ئەگەر بەزاوردى بەك لە ئىتىوانى نووسىن حوزنى و نووسىنى شىخ نۇورى دا بىكەين بەتايىھى لەبارەي و شەمۇ داراشتەمە، بىن گومان نووسىنىكى حوزنیمان پاڭ و پۇختىر دېتە بەرچاۋو بەننمۇونە جوان و سەركەن توورى و قارى كوردىي و ورددەگرین.

(٤). حوزنى وتسارىكى لە ولامى [نابىمە كى كراوه بېزجەر بىدەي ژيان] نووسىيەمۇ، نامە كەش بە ئىمزاى (ب. مشىرى بەرگلۇرۇ) و لە ئىمارە (٥) ئى سالى (٢) ئى زارى كەمانجى دا بلاۋىكەنەمەمۇ.

لە سەرەتلىنىتىكى تايىھى تى رۇذنامە كە هېرىشى دەباتە سەرە حوزنیش بەم جۇرە و بەناوى زارى كەمانجى بەقى دەكتەمە و پارىزگارى لە (ژيان) دەكتات و دەلىن: -

«ئەمەرۈكە لە كوردىستانى جنۇبىي دا، لە ھەممۇ كوردىستانى دىندا، دوور رۇذنامە بە كوردى دەرەچەن، ئەمە دەۋانەش و بەخېر ناکىرىن كە بېزىن و يان نەكمونە زېرىدىستى ئەم و ئەمەمە.

رۇذنامە بە پشتىوانى مىللەت و گۇرمەپاۋانى و تەنەنە دەزىي و سەرىبەستى و ئازادى پېيدا دەكە، بە يارىلەمدان گۇرمە دەنلىي و بە دەست گەتن سەرەتكەمۇي. مىللەتى ئىمە ئەمەرۈ بۇخۇي پۇولە مردنە نەك لە ژيان! بۇخۇي تەمماي كەوتىنە كەنەنە دەزىي و بلەندىي!! بە ناشكورى نەبىن مىللەت دوجارى نەخۇشى و دەردى بەكتىر بېرىنەمە بۇوە و ئاگاڭى نە لە خۇي ماوونە لە مەعاريف و مەطبۇعات!

مىللەتى ئىمە كە چوار دەستەيە، هەرىبە كەى گرفتارى دەردىكە.

(١). دەستەي مەئىمۇران لە بەرمەعاش (٢). دەستەي توجاران لە بەرچىساب و لېكىدانەوە (٣). دەستەي خاۋاند مۇلۇك لە بەرىيەكتىر بېرىنەمە... (٤). دەستەي فەقىرانە كە پۇچى مىللەتى نەبىن (٥)

کوہ لایہ تی

(۴). حوزه‌ی له و تاری زانستیش دا گونی هونه‌ری و تاری نووسینی بردوشمه، بونمرونه با ثم و تاره‌ی بخه‌ینه رو و تاکو بزانین چون سمرکه‌وتني و مدهست هیتاوه؟ بابه‌ته که‌ی به ناویشانی [بونی رادیوم بونجی نهین نادرین؟]^(۷) بدوهم جزو دهسته بی ده کات و دهلى : -
 (۵) «مدهبی همزروکه‌س له رادیوم گهیشت بی، به‌لام زود
 ئه‌هیمه‌تی بونیسان نهانیسو، له عالیمه علوم وحه‌کیمی دا
 ئه‌هیمه‌تیکی گهوره‌ی هدبه. له نه خوش وجوددا هینده به ته‌ثیره،
 له تیشکیکی دیکه‌دا نا توانری ئه‌هیمه‌تیراهه بدریته کارو، له رادیوم
 زیاتر به مهوداییکی دیکه‌ش نه خزمه‌ته ناکری. جا له برئه‌هه ویده
 رادیوم له تیمارخانه گهوره‌کانی بونیادا بونه همه کاره‌ی که‌یما و
 عیله».

دوای نهم سره تازانستی به له باره‌ی بابه‌تی رادیوم که تو خمیکی
تیشک هاویز مونخوشنی خرابی و کوشیزیرینه‌جی بی جاره سه‌ر
ده‌گریت و نوروسه‌ری لی هاتو ومان له سمر بابه‌تکه‌ی درروات و
نمعلی :-

«بوبه یدا کردنی چه ند سانتیگرام [رادیوم] له سرهه ستوره
«سادام کوری» که ثورا رادیومی دوزی بهوه، چهند تون، چهند
قینطه بردی که رادیومی تیدا بهوه، چهند تون و قینطه ماده
کیمیایی و، پنج تون ناوی پیوسته، ثوبه بردانه له ثاش ده کرین وو
ده هاردرین، له گهل ناوچه ند سه ساعت له کاربوناتی سوده دا ده
بکلین، تاکو (رادیوم) ورده گهريته سر خونیه بورون.

ئىمە لە قۇوهتى تىشكى راديو مىمان قىسە كىرد كە خراپ نايى و بەتە تىپە، ئۇوش كراوەتە سى بەش : هەرچى يەكوبەشى يەكمە، تىز روپۇشتىرىنى تىشكى بە سەعاتىك ۱۰۰، ۰۰۰ مەترمۇ، لە وردى زۇرىاتىكى زۇر چىكولە پىك خراوە، ئۇوش خودان كەھرەبائى وەرگر [ئىجابى] يە . بەشى دۈرمەن : تىز روپۇشتىلىق بە سەعاتىك دا ۱۷۰۰۰ مەترە، لە ئەلىكىتىرۇن پىك خراوە، پاتى زۇرىاتى كەھرەبائى موقتايسى خودان كارەبائى بىرداش (سەللىي) يە بەشى سى بەم لە سەعاتىك دا ۱۸۵۰۰ مەترە دەرلوا، ئەو لەوانى دىكە بلندتىرو بە هيپىزتەر و تىشكى ئاۋىز و پۇوناڭتەرە مادىدە كەشى پۇرە . دە تواندرى مىلىيگەرامىك لە راڭىزىم بە دوازدە زىرىسى ساف بىكىرىدى، بە هىنىدەي چۈچكىكى چاى پېركا بە ۲۰۰۰ نەمە، زىن بىكىدى،

خوبی‌نمودی به بیز کاتیک لام و تاره زانستی بهی حوزنی ورد
بینمهوه هست ده کهین به گیانیکی زانستیانه نووسراوه و هممو
همل و مدرچیکو، تمواوی و تاری سرکه و تووی زانسته، لام دندنه‌دی و

و تاری میز و بی بلاوده کردمو و، به کیک لمو تارانهی به ناوی
[شاری رمواندزی ئەمپۇرۇ و رمواندزی دۇینى و رمواندزی سەبى] نوسیو و له ژمارە (۲) ئى سالى (۱) ئى گۇفارە كەدىدا بلاوى كەرتەمۇ
ئەمە بەشىكىتى - «رمواندزى پايشەختى حوكىدارانى بە شموكەت و گورى سۈزان و، پشتىوانلىق قەمۇماولىنى مىللهت خوا و وتسەن پەرومەن بۇو، ئەستىرهى بەختى لەگەل مانگە و رۈزىدا بەرابرى دەكىد، بەدەستە ئومەرا و حاكمان دەھاتىز زىارتى خانۇرو ئامالى كۆردستان و قېيلەگاهى خاص و عام . . .

دوکان، بازار، قیسه‌ریو، تیمچه و کاروانهای رایانی به نهنواعی
بضائیع برو، معوره‌ی شاری به دیواری ممحکم و کونگرموبورج و
بارورو پاگیرابوو... حلوددی جزیره‌ی امید، زاخو، زه‌نگار،
همولیبر، زمرده‌شت، سابلاغ، شنو، گه‌وپری نهری، حه‌کاری
بوو... پایتهختی به بدمراوازه و قفل‌باشدکارابوو^(۳۶)

بم شیوه حوزنی له وتاره میز وویه به کهی دا رابوردووی گمشی
شاری رمواندزمان بود مردمبری و هوسفی ناوشارو شووره کهی به
جوانی ده کات و پاسی شکزو دعوری میز وویمان بوده گپرینتهو.
لماونیه همندی لمووشمه وزارا و اوانسی که به کاری هیناون له لای
خونسمری به زیز ناشکرا او زانرا و نه بن و هکوئه مانهی خوارمهو:
[تیمجه]: که به کار و انسمرا ده گوتراو، کونگره بشونینی به رز
ده گوتري که چاودیری خه لکی لیو بکریت و، بارو و به بزرجه کانی
قالا ده گوتران و، جزیره‌ی ثامید: جزیره‌ی بوتانه، چونکه ثامید
نلوی کونی شاری دیار به کرمه، مه بستی له (زمرده‌شست) بیش شاری
سرده‌شتس ثامرویه]. دواي ثاممه نووسمه رله سمر و تاره
پیز وویه به کهی دمروات و دملی:-

«تا دهوری ئىقىالى ئەميرى مەنسۇورى عادىل مير محمد مەد پاشا بۇو، ئەونىڭ تەممۇلە كەت پېش كەوت، پاشا لە گەلىك دېھات دا ناش وپىرىزىگا بانى لەسىر ئۆسۈولىكى فەنلى دروست كرد. لە زۇرجىڭايلى دوور بىزىبى يېنىدە سە جوڭى ئاوى كېشا، ئادىرى زۇمىيەدە غىل دانى كرد. لە زۇر لايلىق قايىمى وەكۈدىرە حەمەر، ئاكىن، سەران، بالەكان، شەقلەلەم، غېرى وان قەلائى بۇ بىراپەرى دۇزمۇن سىنات نا...»

وک بومان دمرکهوت حوزنی ئەم وتارە مىز و دىئى و ئاتارە كانى ترى
بە جوانى و بىنگىرى نۇوسىيون و يەكىتى باھەتى رەچاوكىردوو و يەمەنلى
بەرنامە يېكى پىكۈپىك لە راپسۇردوو و ئەمپۇرۇ دواپۇزى شارى
رمۇانىزمهە دەعویي پاشان و شەكۈرى مۇھەممەد پاشامان بۇ دەگىزىتەوە.

- (١٠). عبد الجبار داود البصري - رواد المقالة الأدبية - بغداد ١٩٧٥ ، ص ١١

(١١). فائق بطي - تطور المقال - دراسات في الصحافة الكردية - بغداد ١٩٧٢ ، ص ٢٩

(١٢). عبد الجبار داود البصري - رواد المقالة الأدبية - بغداد ١٩٧٥ ، ص ١١

(١٣). وزارة التربية - النقد الأدبي - المقال - بغداد ط ٦، ١٩٦٩ ، ص ٧٠

(١٤). عبد الجبار داود البصري - رواد المقالة الأدبية، ص: ١٤

(١٥). وزارة التربية - النقد الأدبي - بغداد ١٩٦٩ ، ص: ٧١

(١٦). عبد الجبار داود البصري - رواد المقالة الأدبية - ص ٢٢

(١٧). فائق بطي - دراسات في الصحافة العراقية - تطور المقال، ص: ٢٩

(١٨). وزارة التربية - البلاغة - ط ٧، بغداد ١٩٦٩ ، ص ٨٩

(١٩). طيف محمد العكam - أساليب الشاعر الفن - النجف ١٩٧٤ ، ص ٧٩

(٢٠). وزارة التربية - النقد الأدب - بغداد ١٩٦٩ ، ط ١ ، ص ٧٢

(٢١). كمال رهنووف محمد - گوئاری نوتوتومی - زماره (٢، ٣) سالی ١٩٨٦

(٢٢). علاء الدين سمجادي - دقة كاتب نمدي كوردي - بغداد ١٩٧٨ ، ل ١٨٢

(٢٣). بروانه - روزنامه کوردستان - زماره (١) سالی (١) ١٨٩٨ ، ل (١)

(٢٤). حمه صالح فرهادي - چند لایه‌نکی روزنامه نووسی کوردی - بغداد ١٩٨٨ ، ل ٢٠

(٢٥). گوئاری الزهور، قاهره ١٩١١ ، و تاریخ بینووسی : الاب انسان ماری الكرملی، ص ٣١

(٢٦). کمال مزهمر محمد - تیکه‌یشتنی راستی - بغداد ١٩٧٨ ، ص ٨٦

(٢٧). حسین حوزنی موکریانی - دیریکی پشکوون - هولبرج ٢، ١٩٩٢ ، ل (١)

(٢٨). نزار جرجس علي - صحافة أربيل - بغداد ١٩٨٨ ، ص ١٣٦

(٢٩). زاري کرمانجي - زماره (٩) سالی (١) رواندز ٢ / حوزه‌يراني ١٩٧٧ ، ل ٢٣

(٣٠). حوزنی ووشی هوگری بوزاجتماعی، کونه‌لایتی به کارهیناوه.

(٣١). دعی ووتار، کامان بمثیوه دارشته کمی خوییمان و مرگرتیو وو هیناومانته سر برینوسی نوی.

(٣٢). همیولا = الهیولی : ووشیه کمی بونانی به بمانای مادی سرهانی، به لام لیرهدا بون (هموس)، ياخود بون (خیال)ی به کار هیناوه.

(٣٣). زاري کرمانجي - زماره (٦) سالی (١) ١٥ی جمادی (١) ١٣٤٥ ، ل ١٢:

(٣٤). همان سرچاوه، زماره (٥) سالی (٢) ١٩٢٨/١١/١١ ، ل ٢٢

(٣٥). همان سرچاوه و زماره، ل: ٢٢

(٣٦). همان سرچاوه، زماره (٢) سالی (١) ١٩٢٦ ، ل ٤

(٣٧). همان سرچاوه، زماره (٢٢) سالی (٥)، ٤ / حوزه‌يراني ١٩٣٠ ، ل ٨

حوزی یه کیتی بابهت وجوانی و شهودارشتن و دهربرینی مانای
سی کردووه ناویشانه که یشی پر به پستی ناوه روکه که یه تی و زور
خیمه ریستاش سوودی لی و درده گرن وزانستی نوئی لی فیرده بن ،
- بت نه خوینه رانه خومم که لکیکی چاکم لی و درگرتووه ، بونه وا
حریق خویند و مهته و هو ، وتاره که به ثیمزای (س - ح) واته (سمید
حیین) یا (سمید حوزنی) بلا و کراوه ته و هو ، هرجی نه مرزو
یخونیته وه لموانه یه باوه نه کات ئم وتاره له گزفاریکی کوردی
- ریکه ۶۰ سال له مهوبه له شاریکی و کوره و اندز بلا و کراپیته و هو ،
حونه گرم دابنین و درگیر در او بی له زمانانی تره وه دیسان هربه
بت ریکی سرکه و توروی سوود به خش داده نزیت ، چونکه و درگیر زور
محوانی و به زمانیکی پاراوی رهوان دایر شتوتنه وه نه هیشتتووه گیانی
جهو روکه زانستی یه که ی بمریت .

خوبی‌تری خوش‌ویست هر که سیکنی لایه‌ری زماره‌کانی
زاری کرمانچی هلباده‌وه، بی‌گومان چاوی به چه‌پگیکی بهنرخ له
وتاری سرکه‌وتوروی همه جوزه‌که‌وهی، هرچی بیگری، لم
نمی‌سروانانه‌ی پشکه‌شمان کردن نزترینین و هم‌موشیان، یان
بهره‌همی خامه‌ی رونگیکی حوزنی موکریانین، یاخود ثم پیانه
داقچوتله‌وه وریکی وریکی خسترون، بلام لیره‌دا لمبه‌ردزیز
دادربین، بهونده نمی‌نده، وتاری حوزنی روژنامه‌نووسو
داهیه‌ری خامه به‌هیزی کورد دوه‌ستم و هزار سلاو بوجیانی پاکی
دهنیزم له‌گهل رنیم دا بوژیوی تازیز

سەرچاوه و پەراوىزەكان:

- (۱). حسین حوزنی موکریانی - دیرنیکی پشکه وتن - ج ۲، هولیز ۱۹۶۲، ل: (۱)

(۲). جمال خزندار - رایبری روزنامه‌گردی کوردی - به‌غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۴۷

(۳). عبدالجبار محمد الجباری - میزووی روزنامه‌گردی کوردی - کرکوک ۱۹۷۰، ل: ۱۷۷

(۴). حوزنی موکریانی - دیرنیکی پشکه وتن، ل: (۱)

(۵). جمال خزندار - رایبری روزنامه‌گردی کوردی - به‌غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۷۷

(۶). همان سرجاوه، ل: ۳۳، ۳۴، ۳۵.

(۷). ممتاز حمیدمری - پاشکوئی روزنامه‌ی صیراق - زماره (۳۲) سالی ۱۹۷۹ بمقداد ۵۰.

(۸). همان سرجاوه، ل: ۵.

(۹). فائق بطي - تطور المقال في الصحافة العراقية - كتاب دراسات في

(۱۰). زاری کرمانجی - زماره (۹) سالی (۱) روانانز ۲ / حوزنیانی ۱۹۳۰، ل: ۸

(۱۱). زاری کرمانجی - زماره (۴) سالی (۱) روانانز ۲ / حوزنیانی ۱۹۷۷، ل: ۲۲، ۲۳

(۱۲). حوزنی و شهی هوگری بو اجتماعی، کومه‌لایتی به کارهای‌ناو.

(۱۳). حق و وتساره کانمان بهشیوه دارشته کهی خوییمان و مرگرسو و هو هیتاومانه سر برتوسی نوی.

(۱۴). هیولا = الهیولی: ووشبه کی بونانی به بمانای مادی سرهانی، به‌لام لیزرمدا بو (هموس)، یاخود بو (خیال) به کار هیتاوه.

(۱۵). زاری کرمانجی - زماره (۶) سالی (۱) ۱۵ ای جمادی (۱) ۱۳۴۵، ل: ۱۲

(۱۶). همان سرجاوه، زماره (۵) سالی (۲) ۱۹۲۸/۱۱/۱۱، ل: ۲۲

(۱۷). همان سرجاوه و زماره، ل: ۲۲

(۱۸). همان سرجاوه، زماره (۲) سالی (۱) ۱۹۲۶، ل: ۲

(۱۹). همان سرجاوه، زماره (۲۳) سالی (۵)، ۴ / حوزنیانی ۱۹۳۰،

حسين حزني موکریانی دوره في فن المقالة الكردية

كريم مصطفى شارهزا
أربيل - محلة روناكى

يأتي حسين حزني موکریانی في طليعة المؤرخين الاكراد الذين سطروا تاريخ شعبهم باللغة القومية وكان اهتمامه بالتاريخ لدرجة كبيرة بحيث طفت شهرته كمؤرخ على باقي مجالات إختصاصه واهتماماته الأدبية والثقافية. فاشتغل بالصحافة وأصدر مجلة (زاركرمانجي) (١٩٢٦ - ١٩٣٢) في بلدة راوندووز وأصدر مجلة أخرى في مدينة أربيل باسم (روناكى) (١٩٣٥ - ١٩٣٦) واشتغل محرراً في جريدة زين ورئيساً للتحرير في مجلة (دهنگی گیني تازه) (١٩٤٣ - ١٩٤٧) واهتم كذلك بالترجمة إلى اللغة الكردية فكان المترجم الوحيد لمجلاته ولم ينس الأدب أيضاً فاهتم بتدوين وجمع التراث الأدبي ونشره والتفت إلى الأدب الشعبي فلم يألوا جهداً في تحقيقه وابراز جوانب المضيئ فيه. وكتب بالإضافة إلى ذلك قصصاً استقى مواضيعها من التراث.

وفي مجال اهتمامه في الصحافة كتب مقالات في شتى النواحي السياسية والاجتماعية والأدبية وكان معظمها يرتبط بالحياة اليومية للجماهير وسلك في تحريرها مسلكاً علمياً، فقام بالبحث من خلالها في مواضيع مهمة اجتماعية واقتصادية وتاريخية وأدبية. وبالنظر إلى دوره في نشأة وتطور فن المقالة باللغة الكردية فقد أفرد الباحث بحثه هذا في تحليل بعض مقالاته المبكرة والمنشورة في مجلة زاركرمانجي منها السياسية والأدبية والاجتماعية وحدد جوانبها الفنية وتنبكيتها وابرز مضمونها الهدافه. ولأجل الاحاطة بالموضوع فقد بدأ الكاتب بحثه بتعريف المقالة وشروطها وخصائصها الفنية وتاريخ ظهورها في الأدب الكردي.